

Mál nr. 87/2019**M og
V vegna réttaraðstoðartryggingar****Ágreiningur um bótaskyldu úr réttaraðstoðartryggingu/málskostnaðartryggingu.****Gögn.**

Málskot mótttekið 27.2.2019 ásamt fylgiskjölum.

Bréf V dags. 14.03.2019.

Viðbótarathugasemdir M, dags. 26.03.2019.

Málsatvik.

Samkvæmt málskoti á M húseign í byggingu sem enn uppfyllir ekki skilyrði fohheldis. Ágreiningur skapaðist milli M og fyrirtækis sem hún réði til að sjá um uppsteypu hússins og hefur fyrirtækið nú stefnt henni og sambýlismanni hennar fyrir héraðsdóm. M er með heimilistryggingu hjá V þar sem m.a. er innifalin réttaraðstoðartrygging. Í skilmálum vátryggingarinnar segir í gr. 40.7. að undanþeginn sé málskostnaður sem varðar vátryggðan sem eiganda fasteignar. Á grundvelli þessa ákvæðis hefur V hafnað bótaskyldu úr málskostnaðarlið vátryggingarinnar vegna umrædds dómsmáls.

M telur að þrátt fyrir ofangreint ákvæði eigi hún kröfu á bótum úr réttaraðstoðartryggingu sinni hjá V. M rekur þannig að sér hafi ekki staðið til boða að kaupa svokallaða fasteignatryggingu, sem m.a. innifeli réttaraðstoðartryggingu, hjá V þar sem framkvæmdir hefðu ekki náð fohheldisstigi og eignin ekki verið skráð í fasteignaskrá. Hins vegar hefði M boðist að kaupa svokallaða húsbyggjendatryggingu, en réttaraðstoðartrygging væri ekki hluti af þeirri vátryggingu. M telur að gæta verði samræmis í notkun V á hugtakinu „fasteign“, þar eð henni hafi ekki staðið til boða að kaupa fasteignatryggingu líti V ekki á hana sem eiganda fasteignar, og því geti félagið ekki hafnað greiðsluskyldu nú á grundvelli þess að málið varði hana sem eiganda fasteignar. Þá telur M undanþáguákvæði gr. 40.7 að öðru leyti óskýrt.

Í bréfi V til nefndarinnar er vísað til þess að samkvæmt undanþáguákvæði gr. 40.7 í skilmálum heimilistryggingar bæti málskostnaðartryggingin ekki málskostnað vegna ágreiningsmála sem varða vátryggðan sem eiganda fasteignar. Vísar V til nánar tilgreindra úrskurða nefndarinnar sem félagið telur hafa fordæmisgildi í máli þessu.

Í viðbótrarathugasemdum M ítrekar hún fyrri röksemdir og gerir athugasemd við að V hafi ekki svarað þeim efnislega í svörum sínum.

Álit.

Dómsmálið sem um ræðir varðar deilur um kostnað við að steypa upp húseign í einu M. Er því ljóst að ágreiningurinn varðar M sem húsbyggjanda og eiganda umræddrar húseignar. Hins vegar kemur þá til skoðunar hvort ágreiningsmálið snerti M sem eiganda fasteignar þannig að undanþáguákvæði gr. 40.7 í skilmálum heimilistryggingarinnar eigi við. Í íslenskum rétti hefur fasteign almennt verið skilgreind sem afmarkaður hluti lands, ásamt eðlilegum hlutum þess, lífrænum og ólífrænum, og mannvirki sem varanlega eru við landið skeytt. Er það þannig ekki skilgreiningaratriði að fasteign feli í sér fullbúna húseign. Verður því að líta svo á sem M sé í þeim skilningi eigandi fasteignar. Þá er rétt að geta þess að í skilmálum fasteignatryggingar þeirrar sem M stóð ekki til boða að kaupa vegna byggingaframkvæmdanna er almennt talað um „húseign“ en ekki fasteign, rétt eins og í skilmálum húsbyggjendatryggingarinnar. Þá er ekki um lögskylda vátryggingu að ræða og V því í sjálfsvald sett við hvaða byggingarstig húseignar er miðað við svo viðskiptamenn félagsins geti keypt fasteignatryggingu, fremur en húsbyggjendatryggingu. Við skoðun á undanþáguákvæði gr. 40.7 í skilmálum heimilistryggingar M hjá V verður því að miða við hugtakið „fasteign“ eins og það er almennt skilgreint í íslenskum rétti, enda verður ekki séð að V hafi í skilmálum sínum skilgreint það á neinn annan hátt. Verður því að líta svo á að dómsmál það sem höfðað hefur verið á hendur M og

sambýlismanni hennar varði þau sem eigendur fasteignar, og því taki réttaraðstoðartrygging heimilistryggingar þeirra ekki til ágreiningsins.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr réttaraðstoðartryggingu heimilistryggingar sinnar hjá V.

Reykjavík, 2. apríl 2019

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.